

Forandring underkasted. Jeg antager, at der maatte under Finantsministeriet kunde være Spørgsmaal om at inddrage nogle Poster, hvormange kan i dette Dieblif ikke afgjøres, men det er aabenbart, at det ikke kan blive noget stort Antal og i alt Fald ikke saa stort, at det skulde kunne gjøre noget Udslag i finantsiel Henseende.

Ordførelsen: Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke, at naar jeg er kommen til at nævne Tallet 24, saa har jeg udfundet dette ved at gjøre Udbrug af Finantsloven med Udeladelse af Enkelte, med Hensyn til hvilke det er bemærket, at de ved Vacance ville bortfalde. Om dette Tal, 24, er correct, saaledes at der ikke skulde kunne være Spørgsmaal om Afslag af 1 eller 2 eller 3, er vanskeligt at sige, da det jo kan være Tilfældet, at Enkelte ikke vilde blive betragtede som Departementsdirecteurer eller Departementschefer, uagtet de for Tiden staae opførte med den samme Gage som disse.

Blechingberg: Uden at jeg vil opstille nogen Scala af Embedsmændene med Hensyn til deres Fornemhed, maa jeg dog bemærke, at det forekommer mig, som Departementsdirecteurerne ingenlunde kunne stilles høiere blandt Embedsmændene end f. Ex. Medlemmerne af Landets øverste Domstol, og seer man nu hen til Gageforholdene for disse, saa formener jeg, at dette Hensyn understøtter Udvalgets Indstilling.

H. W. Hansen: Jeg troer dog ikke, at denne Sammenligning er saa ganske passende. For mig stiller Sagen sig saaledes, at de Embedsmænd, om hvilke der her er Tale, have en langt mere omfattende og deres Tid langt mere medtagende Virksomhed end Medlemmerne af Landets øverste Domstol, uden at her naturligvis er Tale om Embedernes større eller mindre Vigtighed.

Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke, at jeg allerede ved Sagens 1ste Behandling har erkjendt den svævende Tilstand, hvori vi befinde os med Hensyn til at vedtage dette Lovudkast, og dette kan Ingen mere end jeg erkjende, navnlig med Hensyn til, at slet Intet er os bekjendt om Antallet af de Embeder, for hvilke Lønninger her skulle bestemmes. Men jeg troer dog, at, naar vi ellers erkjende, at

de Lønninger, Lovudkastet foreslaaer, ere passende for de høieste Embeder, maae vi netop blive staaende ved Lovudkastet; thi det vil, troer jeg, bidrage til, at Antallet af disse Embedsmænd vil kunne formindskes, saafremt Omstændighederne tillade det, hvorimod jeg i det Mindste har nogen Frygt for, at, dersom vi nu gaae hen og nedsatte Lønningerne for disse Embedsmænd, vil det med Hensyn til denne Klasse Embedsmænd være meget uanselig at foretage en saadan Indskrænkning i Antallet, som jeg antager bedre vil lade sig opnaae, naar vi blive staaende ved de Lønninger, Udcastet har foreslaet.

Blechingberg: Jeg skal dog i Forbindelse med hvad jeg nyligt yttrede, tillade mig at bemærke, at en Deel af Statsmagten, nemlig den dømmende, er nedlagt i Landets øverste Domstols Hænder (Sa), imedens det derimod med al Anerkjendelse af den Embedsdygtighed, som udfordres for at være Departementsdirecteur, ikke kan nægtes, at disse Embedsmænd dog ere Ministrene underordnede, og at Ministeren dog er den, paa hvem Sagens Afgjørelse endelig berouer. (Sa).

Formanden: Hvis Ingen ønsker videre at yttre sig, kunne vi gaae over til Afstemning.

Jeg skal først sætte det af Udvalget under Nr. 2 stillede Ændringsforslag, der gaaer ud paa, at „3,400 Rbd.“ forandres til „3000 Rbd.“, under Afstemning, idet jeg antager, at Udvalget af Afstemningen herover kan faae Indflydelse paa de af Udvalget under Nr. 1 og 3 stillede Ændringsforslag.

Ved den derpaa følgende Afstemning blev

1) Udvalgets Ændringsforslag: de sidste Ord i § 2: „3,400 Rbd.“ forandres til „3000 Rbd.“

vedtaget med 29 Stemmer mod 11.

2) Dernæst fattes Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 1:

Ordene „den administrerende Directeur for det i Loven af 9de April 1851 ommeldte Pensjons- og Forsørgelsesvæsen og i sin Tid den administrerende Directeur for den forenede Bestyrelse af Enkekasen, Livrente- og Livsforsikrings-Anstalterne“, udgaae, i Forbindelse med Udvalgets Forslag under Nr. 3: